

Fiirstemmig Sang paa Sölvbryllups-Festen den 22. August 1848

Saa grön staaer Skoven, sommerlet gaaer Skyen,
Der er saa deiligt nu paa *Bregentved*;
Og dog vi samles inde her i Byen,
Hvad festligt Grönt groer vel paa dette Sted?
Det herligste, som Landets Sön kan vinde,
Det Egeblad, som ikke gaaer i Muld;
Sölvbryllups-Krandsen faaer det Blad herinde,
Det gennemstraales af dit Hjertes Guld.
Hör Verdens Stormen, nær og i det Fjerne,
Vildt flyve alle Stridens Aander ud,
Det stille Huusliv synes os en Stjerne,
Just Eders staaer saa lysende fra Gud,
Man föler der er godt at boe og bygge,
Ja, ret i denne Tid man det forstaaer,
Den sande Lykke boer i Arnens Lykke,
Og den var Eders fem og tyve Aar!
Du, som til Armod saae med Moder-Öie,
Du Verden see saa lys, som Gud den gav!
Og *Du* hvis Hjerter Danmark kjender nöie,
Din Stræben blomstre, som en Aron-Stav;
Hvad der er Godt, paa det *vor Herre* holde,
Vor stille Bön igjennem Sangen gaaer,
I Dag det er her bag ved Byens Volde,
Paa *Bregentved* om fem og tyve Aar.
Og Danebrog, det hædrede, skal vaie,
Og Skoven staae i Pragt om Mark og Strand,
Den Lykke Eders Huusliv har i Eie,
Maa blomstre i det hele danske Land,
Og I vil glædes meer end dennesinde;
Paa Gud og paa det Sande tör man tro,
Paa danske Hjerter, som de to herinde,
Gud signe *Dem*, de elskelige to!